నిశాచరుడు

ము బాపాంగ్నా

లీలామహల్లో రెండో ఆట యింగ్లీషు సినిమా చూసి సైకిలు నడిపించుకుంటూ బయటికి వచ్చాడు ఎలీషా. బద్ధకంగా ఆవలించబోతూ, మామూలుగా సైకిలెక్కబోయాడు. గానీ పాపం అంతలో ఎదురుగానే బాంబు పడినట్లు అయి, ఆవలింతా సైకిలెక్కడం రెండూ ఒక్కసారే మానేశాడు.

ఎదురుగా ఉన్న టీ కొట్లో, ఎవడి ఖర్మ కాలుద్దామా అని 'గుంటకాడి నక్క' లాగా కూర్చునున్న 'ఎఱ్ఱటోపి'ని తిట్టుకుంటూ విసుగ్గా సైకిలు నడిపించ సాగాడు ఎలీషా. అతని సైకిలుకి లైటు లేదు. అదీ సంగతి! ఎలీషా సాధారణంగా రెండో ఆట సినిమాలకే వెళ్తాడు. కారణం వేరే ఏమీ కాదు. అప్పుడైతే పోలీసు వుండడనీ, సైకిలు లైటు లేకపోయినప్పటికీ ఝామ్మంటూ తొక్కుకెళ్ళిపోవచ్చనీ కానీ అప్పుడప్పుడు దక్షిణలు తప్పడంలేదు ఎలీషాకి.

చూసిన సినిమా తాలూకు మధురానుభూతుల్ని పునశ్చరణ చేసుకుంటూ, సైకిల్ని బందరు లాకుల మీదుగా కృష్ణలంక వైపు మళ్ళించాడు. బందరు కాలువ తొందర ఏదో వున్నట్లు బందరువైపు పరుగులు తీస్తోంది. పిల్ల గాలులు మెల్లగా వీస్తూ ఎలీషాకి చల్లదనాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. సోఫియా లారెన్ అంకాన్ని, ఆంకాన్ని నెమరేస్తూ ఊహా స్వర్గంలో విహరిస్తున్న ఎలీషా ఖర్మ కాలనే కాలింది.

"ఆపు, సైకిలు! విన్నే, ఆపహోయ్!" అన్న ఆజ్ఞ కర్కశంగా వినిపించింది. తొట్రుపాటుతో బ్రేకులు వేసి దిగాడు ఎలీషా. చెమటలు పడుతున్నాయి ఖంగారుతో, రోడ్డు ప్రక్కనున్న పెద్ద దెయ్యం లాంటి మఱ్ఱిచెట్టు క్రింద నుంచి ఒక పిశాచం లాంటి ఆకారం కదిలి తనవైపు రావడం చూసిన ఎలీషా కాళ్ళు వణకడం మొదలయ్యాయి, ఎప్పుడూ లాగానే!

'ఎవడు. వీడు? కొంపదీసి నక్సలైట్ కాదు గదా! కత్తీగిత్రీ ఉందేమో? నరుకుతాడా? నాయనోయ్!'

ఎలీషా ఆలోచనలు అంతమయ్యాయి. దగ్గర కొచ్చింది టోపి చేత్తో పట్టుకున్న పోలీసు.

'వార్నీ! నువ్వా బాబాయ్! ఎవరన్నా దొంగ రాస్కెల్ అనుకొని హడలిపోయా గదరా!' అనుకుంటూ పోలీసుకేం మస్కా వెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడెలీషా.

"ఏం, బాబు! లైటేది? సైకిలా లైటు క్రింద పెట్టి స్టాండెయ్యి నాన్నా" అంటూ కాస్త దూరంగా ఉన్న వీధిదీపం దగ్గరికి తోవతీశాడు పోలీసు. బస్తా లాంటి జేబులోంచి నలిగిపోయిన చిన్న పుస్తకం తీశాడు. పెన్ను క్లాసుగా, ఒరలోంచి రాకుమారుడు కత్తి దూసినట్టు, బయటికి లాగాడు, మూత తీసి ఒక్కసారి విదిలించి రాస్తుందేమోనని గోరుమీద గీశాడు, రాకుమారుడు కత్తిపదును పరీక్ష చేసినట్టుగా! అది మారాం చేసింది రాయనని. యింతలో ఎలీషా, చెంగున తన ఎఱ్ఱజెట్ పాంటు బాక్ జేబులోంచి పెన్ తీసి ఎంతో వినయంగా, బళ్ళో మేష్టారికిచ్చినట్లుగా వినమ్రంగా అందించాడు కాప్ తీసేసి, పోలీసు ఒక్క గుంజుతో దాన్ని లాక్కుని, ఏదో రాసుకోడానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఎలీషా చిన్న బుచ్చుకుని, 'నిన్ను కొయ్యా! మస్కాలో పడవు పైసాలో తప్ప. మీ జాతేయింత' అనుకున్నాడు.

"నీ పేరేమిటి, బాపూ?" పోలీసు అడిగాడు 'ఎంత ప్రేమగా అడుగుతున్నావురా. నా తండ్రీ! నీకు నేనే దొరికేదీ? ఉండు మంచి పేరు చెప్తా!' అనుకుని.

"నా పేరంటే ఎప్పు జ్ఞానోదయం!" అన్నాడు ఎలీషా.

ఏదో చదవగా రాసేద్దామని పెన్ను కాగితం మీద అటూ యిటూ అసహానంగా ఊపుతున్న పోలీసుకు బ్రేక పడింది. ఇంగ్లీషులో రాద్దామనుకున్నాడేమో ముందర. రెండు మూడు తప్పుడు స్పెల్లింగులు రాసి కొట్టేశాడు. చివరికి అసహానంగా 'ఛీ. ఛీ' అనుకుంటూ తెలుగులోనే రాయబోతున్నాడు ఎలీషా యిదంతా గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. అసలు పేరు చెప్తే ముందు ముందు ఎక్కడ బంధం అవుతుందోనని జాగ్రత్తగా ఆలోచించే, అతనెప్పుడూ ఏదో తమాషా పేర్లన్నీ చెప్పుతుంటాడు సూర్యోదయం, జ్ఞానభిక్షం, మహమ్మదిస్మాయిల్, బుల్‌బుల్ యిల్లాహి...లాంటి పేర్లతో పోలీసుల్ని తికమక పెడుతుంటాడు.

"ఏం చదువుతున్నావు నాయనా!" యింక వివరాలు రాసుకోవడం చాలనుకున్నాడేమో పుస్తకం బస్తాలో దోపేస్తూ అన్నాడు పోలీసు

"సెకండు ఫారం అండీ" ఈ ప్రశ్నకు ఎలీషా ఎంతో దూర దృష్టితో సమాధానం చెప్పాడు. అతను మొన్నమధ్యే స్కూలు ఫైనల్ పాసయ్యాడు. యిప్పుడు క్లాస్‌గా ఆ సంగతి చెప్తే పోలీసు, "హా, ఆ యస్సెల్సీ పాసయ్యి లైట్లేకుండా తిరుగుతున్నావా? నీకు బుద్ధుందా? నీ చదువెందుకూ." వగైరాలతో దీవించక మానడు. అందుకే గుప్‌చిప్‌గా సెకండు ఫారం అని చెప్పాడు ఎలీషా!

యిక లాభం లేదని పోలీసు అసలు రంగంలోకి [illegible] దూకేశాడు

మి [illegible] భయం [illegible] కోటీలో [illegible] సమోసా [illegible] అన్నట్టు 'కోటిక్' అంటే [illegible] చెప్పులా బళ్ళో? [illegible] ఏం బళ్ళో...ఏం పాఠో!" వినుకున్నాడు కాసేపు. స్కూళ్ళమీద.

"రేపు కోర్టుకొచ్చి మూడు రూపాయలు కట్టు

సైకిలు తీసికెళ్తావా. ఇప్పుడు నాకే కట్టేసి తీసుకెళ్తావా' అనడిగాడు పోలీసు.

నా దగ్గరుండే ఒక్క రూపాయుంది ఇప్పుడు నేను పెనమలూరు దాకా వెళ్ళాలండి. సార్... సార్..." ఎలీషా రూపాయి జాగ్రత్తగా జేబులోనే దాంచి పోలీసు చేతిలో పెట్టేసి నుంచున్నాడు.

"అరే చానా దూరం వెళ్ళాలే! వెళ్ళు బాబూ. పైన బెంజి కంపెనీ దగ్గర బీటుందిగాని దిగెళ్ళయ్యా జాగ్రత్తగా"

ఎవి పరోపకార బుద్ధి బాబాయ్ నీకు?" అనుకుని మళ్ళీ సైకిలెక్కాడు ఎలీషా! పోలీసుల్ని ముద్దుగా బాబాయ్ అంటూ పిలుచుకుని తృప్తి చెందుతూంటాడు ఎలీషా, అతని బ్రింపమూ!

బెంజి కంపెనీ దగ్గరదిగి షోడాత్రాగి కాస్త దూరం నడిపించి మళ్ళీ సైకిలెక్కాడు. అమ్మయ్య యింక ఈ బాబాయిల వేశం వదిలి పోయింది." అనుకున్నాడు తేలిగ్గా గాలి పీల్చుకుంటూ సైకిలు 'ఝం' మ్మంటూ దూసుకు పోతూంది.

ఎలీషా సైకిలులైటు కొందామనే అనుకున్నాడు కానీ ఏం లాభం! కొన్నది ప్రతిదీ మూణ్నాళ్ళ ముచ్చటే అయ్యే! లైటును సైకిలు కంచేసి, ఎక్కడికన్నా వెళ్ళొస్తే దాని మాయం! రెండు లైట్లు అట్లా పారేసిన ఎలీషా యిక విసుగేసి మానేశాడు.

"అసలు సైకిలుకు లైటెందుకంట! టౌన్లో పట్టపగల్లాగా వెలుతురుంటే, సైకిలకు చిన్న గుడ్డిదీపం వేసుకుని ఎట్టుకోవడం ఏమిటి! తిక్క రూల్సు, తిక్క మనుష్యులూ కాకపోతే. సరే నయ్యా, ఒప్పుకున్నాం, లైట్లు కొన్నాం! వాటికి జాగ్రత్తేది! ఆ లైట్లు కొట్టేసే వెధవల్ని పట్టుకుంటే పీకపోతుందిగా, అప్పలూ.. పట్టుకుని కుక్కల్నికాల్చి నట్లు నల్గురిని కాల్చేస్తే, మళ్ళీ ఎవడన్నా దొంగతనం చేస్తాడా చస్తే! ఏం డెమోక్రసీనో, ఏంటో ప్రతి మనిషి యిష్టారాజ్యంగా సంచరిస్తున్నాడుగదా ఈ డెమోక్రసీ ముసుగులో."

ఎలీషా ఆలోచనలు మందగించాయి. పటపట దాదాదేమో. లైట్లు అభరయి పోయాయి. చీకటి ముట్టి ముట్టింది. అమావాశ్య రోజాలేమో. చిమ్మ చీకటిగా ఉంది అంతా కళ్ళు చకిలించుకుచూసినా ఏమి కనబడ్డం లేదెలిషాకి

కనబడక, రోడ్డు దిగెళ్ళి ఏ చెట్టుకో గుద్దుకున్నాడనుకుదా చచ్చి!' అనుకున్నాడు ఎలీషా. అప్పుడుగాని లైటుంటే ఎంత బాగుంటుందో అని పించింది అతనికి

అట్లాగే జాగ్రత్తగా సాధ్యమైనంత నెమ్మదిగా తొక్కుకుంటూ వెళ్తున్నాడు. ఇంతలో,

"రేయ్. ఆపెయ్! దిగు సైకిలు..." అంటూ వినిపించింది. ఎలీషాకి మళ్ళీ ఖంగారు పట్టుకుంది. ఎవరో బ్రాగిపోతు మనిషిలా ఉన్నాడు. యింతలో చెట్టునీడనుంచి యింకో మనిషి చేతిలో కడితో వెలుపలికొచ్చాడు ఎలీషా ప్రాణాలు పైనే పోయాయి అయినా దిబాయిద్దామని.

"ఏయ్ ఎవరుమీరు. నేనెవరో తెలుసా, ఏసు పాదం మేష్టారబ్బాయిని. కానూరువాడిని. జాగ్రత్త." అన్నాడు.

"ఏసుపాదం లేదూ, ఆంజనేయులు తోకలేదూ జేబులోయి ట్టటికి ఉయ్యాహే!"

"గడియారమైనా, ఉంగరమైనా ఉన్నయ్యేమో చూడ్రా" అంటూ రెండోవాడు మొదటివాడికి సలహాయిచ్చేడు.

ఎలీషా గుండె గుభిల్లుమంది. "అమ్మో! వీళ్ళు దొంగలా! బాబురే!"

గబగబా జేబులోవిది తీసి వాళ్ళ కిచ్చేశాడు. వాళ్ళు దానితో తృప్తి చెందలా.

"వార్నీ! యింతేనా! గడియారం లేదూ, ఉంగరం లేదూ ఎవుడ్రా దరిద్రపెదవ! ఫో నాయాల." అంటూ గట్టిగ తోశాడు, ఒకడు. ఎలీషా బోర్ల పడ్డాడు. సైకిల్ దూరంగా పడింది. నెమ్మదిగాలేచి సైకిల్ లేపి నడుచుకుంటూ బయలుదేరాడు. అతనికి కళ్ళనీళ్ళు పర్యంతమైంది. పోతే పోయాయి పెధవ! పది రూపాయలు ఎంత అవమానం! తన్నేగాదు, తన తండ్రినికూడా తిట్టారు వెధవలు చీకట్లో గుర్తుపట్టలేదుగని, వెధవల్ని రేపు జైల్లో తోయించేవాణ్ణి గాదు! తస్సాదియ్యా, కాస్త లైటున్నట్లయితే ఎంతబాగుండేది! రేపే లైటుకొనాలి.' అనుకున్నాడు

పోలీసుకు పెనమలూరని చెప్పాడుగాని ఎలిషాది కానూరే! కానూరు రోడ్డు మీదికి తిప్పాడు.

"అదృష్టం సైకిలేమి చెడలా!" అనుకుంటూ ఎక్కి తొక్క సాగాడు.

అక్కడా లైట్లు వెలవు. రోడ్డుమొదట్లో, ఒకటి. ఊరి మొదట్లో ఒకటి మాత్రం వెలుగుతున్నాయి. మధ్యలో అన్నీ పాడయి పోయాయి. కొన్ని గొడ్లు కాపరి కుర్రవాళ్ళ ఆగడానికి, కొన్ని పంచాయితీ వారి నిర్లక్ష్యానికి గురయ్యి జానానికి అసౌకర్యమూ, ప్రమాదమూ కలిగిస్తున్నాయి. పాడయిన లైట్లని బాగుచేయించ నందుకు పంచాయితీ అధికారుల్ని తిట్టుకుంటూ ఎలిషా చిరాగ్గా సైకిలు తొక్క సాగడు. మూలమలుపు దాటాడు.

రోడ్డు కడ్డంగా కాస్త దూరంలో ఏదో తెల్లగా పడుంది, మధ్య మధ్య తల ఊపుతోంది అటూ, యిటూ. గంటల చప్పుడు వినిపిస్తోంది అబ్బుంచే!

ఛ. ఛ! పాడెద్దు దారికడ్డంగా పడుకుందేమిటి! తలకాయ ఊపుతోంది కూడాను! కొమ్ముతో ఒక్క కుమ్ము కుమ్మిందంటే వెళ్ళి వీళ్ళ కాలవలో పడతా' ఖర్మ!" అనుకుంటూ ఎలీషా రకరకాలుగా దాన్ని బుజ్జగించ సాగాడు దగ్గరికెళ్ళిన కొద్దీ.

"ఎహె' ఎహే...చ్చు...చ్చో...చ్చో...ఆ.. ఆయ్... ఆయ్...ఆగూ: ..ఆగో...అరే ఓసి నిన్ను కొయ్యా ఆగమంటుంటె అ...అదీ అట్లా" అంటూ దగ్గరికి చేరిన ఎలీషా నిర్వీణ్ణుడై పోయాడు అది ఎద్దుగాదూ పాడుగాదు. ఆ చేను రైతులు తమ ధాన్యం బస్తాలు రోడ్డుమీద పేర్చి పైన తెల్లటి పరదా కప్పారు. మర్నాడు తెల్లారి తీసుకు పోయే నిమిత్తం "వార్నీ!! బస్తాలా! ఎద్దులు గదూ" ఎలీషా బోలెడు సిగ్గు పడిపోతూ చుట్టుపక్కల పరికించాడు. తన మాట లెవరన్నా విన్నారేమోనని

ఛ! ఛ! తను మరీ పూలైపోతున్నాడు రోజు రోజుకీ! రేపే లైటు కొంటేగాని ఈ పాట్లన్నీ తప్పవు

తేలిక పడిన మనసుతో, ఊరివైపు వేగంగా సాగిపోయాడు ఎలీషా

★

న్యాయ మంత్రేగా

[22 వ పేజీ తరువాయి]

పుట్టిన అక్కడచచ్చునుగాని యిక్కడ కొచ్చునా?" అని తండ్రి వడిలో తలపెట్టుకొని ఏడ్వసాగింది. తండ్రి మనసు నీరైపోయింది. కూతురును ఓదార్చి ఆమె కాపురం చక్కబెట్టాలని ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఆ ఆలోచనతో నిద్రపట్టింది. మరునాడు ఉదయం తెల్లవారగానే బయలుదేరాడు తిన్నగా రాజుగారు సభతీర్చి వుండగా వచ్చి "అయ్యా! పండిన చేనును కోయించకుండా ఎన్నాళ్ళుంచుతారు?" అని అడుగగా రాజుకు అర్థంగాక మంత్రిగారివైపు చూశాడు. గ్రహించిన ప్రధాని "రాజా! చేను పండిన మాట నిజమేగాని ఆ చేనును ఒక పెద్దపులి కాపు కాస్తోంది" అని సమాధాన మిచ్చాడు రాజుకు బోధపడలేదు. చాలాసేపు సతమతమయాడు చివరకు గ్రహించి "మంత్రిగారూ! ఆ బెబ్బులి సాధువై వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోయింది మీ కిక ఏ సంశయం అక్కర లేదు." అని అన్నాడు.

మంత్రి ఆనందించి జానకమ్మను తెచ్చుకొన్నాడు. రాజు జరిగిందంతా చెప్పి క్షమించమని ప్రార్థించాడు. 'తప్పు చేయని రాజును క్షమించడమెలా?' అని మంత్రి రాజును పూరడించాడు రాజు నాటినుంచి పరస్త్రీని కన్నెత్తైనా చూడలేదు. రాజు మారినందుకు మంత్రి సంతోషించాడు.

★